



## **ROZSUDOK**

### **V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Eleny Kováčovej a JUDr. Marianny Reiffovej v právnej veci žalobcu: **Ing. Š. B.**, *zastúpeného advokátkou JUDr. B. N.*, proti žalovanému: **Krajské riaditeľstvo Policajného zboru, Krajský dopravný inšpektorát, OBCPDE K.**, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného správneho orgánu č. KRP-123-1/DI-1-2006 zo dňa 22. augusta 2006, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 6 S 69/2006-28 zo dňa 31. mája 2007, takto

#### **r o z h o d o l :**

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 6 S 69/2006-28 zo dňa 31. mája 2007 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

#### **O d ô v o d n e n i e :**

Krajský súd v Košiciach zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného správneho orgánu č. KRP-123-1/DI-I-2006 zo dňa 22. augusta 2006, jeho následného zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie. Krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že prvostupňový správny orgán aj žalovaný v priestupkovom konaní vykonali všetky dostupné dôkazy smerujúce k objasneniu príčin dopravnej nehody zo dňa 17. novembra 2005, ktorej bol žalobca účastníkom, neporušili pritom procesné práva žalobcu a následne vykonané dôkazy správne právne vyhodnotili. K zisteniu príčin

a priebehu dopravnej nehody bol žalobca a tiež druhý účastník dopravnej nehody vypočutý dňa 7.decembra 2005. Vzhľadom na nesúlad vo vyjadreniach účastníkov nehody bol vo veci zadovaný znalecký posudok znalca z odboru cestnej dopravy Ing. I. H.. Znalec hodnotil jazdu žalobcu – cyklistu – ako nesprávnu. Žalobca mal dať prednosť v jazde vodičovi idúcemu sprava, pokiaľ nevidel zreteľný pokyn vodiča, že môže pokračovať v jazde, na základe čoho nemohol vedieť, čo vodič prichádzajúci sprava urobí, a či sa vzdá prednosti v jazde. Žalobca mal v priestupkovom konaní dostatočný priestor zaujať stanovisko k dôkazom, vykonanie ktorých by mohlo prispieť k objasneniu skutkového stavu veci. Žalobca tieto svoje práva nevyužil. Žalobcovi nepriznal právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom navrhol rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Uplatnil odvolacie dôvody podľa ustanovenia § 205 ods. 2 písm. a), c), d) a f) Občianskeho súdneho poriadku. Žalobca vyčítal krajskému súdu, že sa pri svojom rozhodovaní zamerával len na posudzovanie a hodnotenie obsahu administratívneho spisu zostaveného žalovaným. Žalobca trvá na tom, že žalovaný vydal napadnuté rozhodnutie na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu. V priebehu priestupkového konania nedostal možnosť nazeráť do spisu, preštudovať a doplniť návrhy na vykonanie ďalších dôkazov, ani možnosť vyjadriť sa k záverom znaleckého posudku, k svedeckej výpovedi, či výpovedi vodiča motorového vozidla. Pred súdom prvého stupňa žiadal doplniť dokazovanie kontrolným znaleckým posudkom, resp. výsluchom znalca Ing. I. H., čomu súd prvého stupňa nevyhoviel. V priebehu priestupkového konania namietal závery vykonaného znaleckého posudku.

Žalobca nevidí vo svojom konaní zavinenie v zmysle ustanovenia § 22 ods. 1 písm. k) zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení účinnom v čase vydania napadnutého rozhodnutia žalovaného (ďalej len zákon o premávke na pozemných komunikáciách), t.j. žeby iným konaním porušil všeobecne záväzný predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Poukázal na to, že zo znaleckého posudku Ing. I. H. je zrejmé, že obaja účastníci zastavili v blízkosti miesta neskoršej kolízie. Žalobca neustále tvrdil, že vodič motorového vozidla nedával znamenie o zmene smeru svojej jazdy doľava, ale naopak, náhle odbočil v mieste stretu doprava; kolízii účastníkov nehody došlo zavinením vodiča motorového vozidla, pretože jeho konanie bolo v rozpore s ustanovením § 19 ods. 3 zákona o premávke na pozemných komunikáciách. Vodič motorového vozidla zreteľne videl, že žalobca (cyklista) už vošiel na križovatku. Vodič motorového vozidla nepoužil svetelné znamenie o zmene smeru jazdy, mal sa dostatočne presvedčiť o tom, či už nie je predbiehaný iným vozidlom. Vošiel na križovatku

a neodhadol rýchlosť žalobcu. Vodič motorového vozidla mohol predísť zrážke so žalobcom, keby začal pred miestom zrážky brzdiť polovičným brzdým spomalením, čo však neurobil, žalobcu zrazil a z miesta nehody ušiel. Za týchto okolností by žalobca prešiel pred motorovým vozidlom; alternatívne mohol vodič motorového vozidla odbočiť, až keby mu to situácia dovolila.

Žalovaný vo svojom písomnom stanovisku trvá na svojom vyjadrení k žalobe. K námietke žalobcu, že mu nebolo umožnené nahliadnuť do spisu a vyjadriť sa k dokazovaniu, žalovaný uviedol, že zo zápisnice z ústneho pojednávania o priestupku zo dňa 13.júna 2006 vyplýva, že žalobca bol s jej obsahom oboznámený a na každej strane ju podpísal. Bol náležite poučený o jeho právach. Žalobca svojím podpisom potvrdil, že bol oboznámený s obsahom spisového materiálu. Do zápisnice uviedol, že v celom rozsahu trvá na svojej výpovedi a nežiada v nej urobiť žiadne zmeny, ani ju doplniť. Ohľadom námietok proti rozhodnutiu o priestupku si ponechal priestor na podanie odvolania, v ktorom svoje námietky uvedie. Takisto žalobca v zápisnici neuviedol žiadne námietky k znaleckému posudku Ing. I. H.. Žalovaný ďalej poukázal na to, že dňa 23.januára 2006 bolo voči druhému účastníkovi dopravnej nehody L. J. pod č. ORP-80/DI-K2-2005 vznesené obvinenie pre trestný čin neposkytnutia pomoci podľa ustanovenia § 208 Trestného zákona. Po ukončení skráteného vyšetrovania bol dňa 3.apríla 2006 spracovaný návrh na podanie obžaloby.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Rozhodol na odvolacom pojednávaní dňa 1. augusta 2008 rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, § 214 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

Z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovaného, vyplýva, že dňa 17.novembra 2005 asi o 17.00 hod. došlo v K. na križovatke ulíc B. - P. (križovatka tvaru Y) k dopravnej nehode, pri ktorej došlo k zrážke medzi osobným motorovým vozidlom zn. S. I. ev. č. X. a žalobcom ako cyklistom. Žalobca sa pohyboval po B. ulici a vodič motorového vozidla po P. ulici z pravej strany v smere jazdy žalobcu. Križovatka nebola rozlíšená dopravnými značkami, t.j. vodič je povinný dať prednosť v jazde vozidlám prichádzajúcim sprava. V čase nehody bola nočná doba, polojasno, viditeľnosť do diaľky dobrá, križovatka bola osvetlená pouličným osvetlením. Zo záverov znaleckého posudku Ing. I. H. vyplýva, že účastníci nehody sa mohli za daných podmienok vidieť. Žalobca (cyklista) vchádzal do križovatky vtedy, keď sa k nemu z jeho pravej strany

približovalo vozidlo. Z popisu situácie vyplýva, že obaja zastavil v blízkosti miesta neskoršej kolízie a žalobca, keď videl, že vozidlo tiež zastavilo, pokračoval v jazde tak, že vošiel pred vozidlo. Jeho konanie znalec vyhodnotil ako nesprávne. Žalobca mal dať prednosť v jazde vodičovi idúcemu sprava, pokiaľ nevidel zreteľný pokyn vodiča motorového vozidla, že môže pokračovať v jazde; nemohol vedieť, čo vodič urobí, či sa vzdá prednosti v jazde. Žalobca tým, že sa pohol z miesta v čase, keď sa po jeho pravej strane nachádzalo vozidlo v jeho bezprostrednej blízkosti, vytvoril pre vodiča neočakávanú prekážku. Na druhej strane keby sa vodič motorového vozidla predtým, ako sa pohol z miesta, náležite presvedčil o situácii po jeho ľavej strane, mohol cyklistu vidieť. Pretože sa cyklista – žalobca nachádzal po jeho ľavej strane, mohol predpokladať, že mu dá prednosť v jazde. Žalobca sa pohol z miesta skôr ako vozidlo, teda ak by ho vodič v čase, keď sa s vozidlom pohýnal, sledoval, nič mu nebránilo v tom, aby počkal ešte cca 2-3 sekundy kým cyklista – žalobca prejde pred ním a potom pokračovať v jazde.

Prvostupňový aj druhostupňový správny orgán vyhodnotili situáciu tak, že žalobca – cyklista porušil ustanovenie § 4 ods. 2 písm. c/ a § 19 ods. 2 zákona o premávke na pozemných komunikáciách a bol uznaný vinným zo spáchania skutkovej podstaty priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa ustanovenia § 22 ods. 1 písm. l/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o priestupkoch). Správny orgán upustil od uloženia sankcie, pretože k náprave páchatel'a priestupku postačuje samotné prejednanie priestupku.

V priebehu priestupkového konania bol žalobca vypočutý pred Okresným riaditeľstvom Policajného zboru (Okresným dopravným inšpektorátom, Oddelením bezpečnosti cestnej premávky), o čom svedčí zápisnica z ústneho pojednávania o priestupku č. ORP-P-349/ODI-III-2006 zo dňa 13.júna 2006 v K. Z tejto zápisnice vyplýva, že žalobca sa oboznámil s obsahom spisového materiálu týkajúcim sa priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, čo potvrdil svojím vlastnoručným podpisom. V čase oboznamovania sa s obsahom spisu, t.j. dňa 13.júna 2006, sa v spise nachádzali:

- správa o výsledku objasňovania priestupku č. ORP:P-1373/ODI-II-2005 zo dňa 24.mája 2006,
- záznam č. ORP:P-1373/ODI-II-2005 zo dňa 6.mája 2006 por. P. D. o dopravnej nehode,
- zápisnica o výsluchu žalobcu zo dňa 7.decembra 2005 pred Okresným riaditeľstvom Policajného zboru v K., Okresným dopravným inšpektorátom,

- zápisnica o výsluchu obvineného L. J. zo dňa 23.januára 2006, č. ORP-80/DI-K2-2005, ORP:P-1373/ODI-II-2005,
- zápisnica o výsluchu Ing. M. Š. zo dňa 29.novembra 2005, č. ORP-80/DI-K2-2005, ORP:P-1373/ODI-II-2005,
- znalecký posudok č. 7/06 zo dňa 18.januára 2006 znalca z odboru cestnej dopravy Ing. I. H.,
- protokol o nehode v cestnej premávke zo dňa 17.novembra 2005, č. ORP-1396/ODI-II-2005,
- fotodokumentácia,
- lekárska správa (predbežná) zo dňa 17.novembra 2005.

K obsahu administratívneho spisu uviedol, že trvá na svojej výpovedi pred policajným orgánom zo dňa 7.decembra 2005 a nežiada v nej urobiť žiadne zmeny alebo doplnenie. Pokiaľ ide o námietky proti rozhodnutiu o priestupku, tak si ponechal lehotu na podanie odvolania, v ktorom námietky uvedie. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca mal možnosť oboznámiť sa s administratívnym spisom a bol mu poskytnutý priestor na jeho námietky, prípadne návrhy na doplnenie dokazovania. Žiadne námietky alebo návrhy na doplnenie dokazovania neuviedol.

V správnom súdnictve súdy preskúmavajú na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku). Pre súd je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia; súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1, ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Správny súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej právnej veci sa v zásade obmedzí na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádzal, nie sú pochybné, najmä kvôli prameňu, z ktorých pochádzajú alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania a ďalej na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel. Správny súd pri preskúmaní zákonnosti správneho rozhodnutia a postupu správneho orgánu posudzuje, či správny orgán aplikoval na predmetnú právnu vec relevantný právny predpis (napríklad rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Sž-o-KS 92/2006 zo dňa 20.júna 2006, sp. zn. 2 Sžo 83/2007 zo dňa 25.júna 2008).

Vychádzajúc z pripojeného administratívneho spisu dospel odvolací súd k záveru, že námietky žalobcu uvedené v žalobe a v odvolaní nie sú takými námietkami, s ktorými by sa už žalovaný vo svojom rozhodnutí dostatočne podrobne

nevysporiadal. Tieto námietky preto nemohli obstať ani v súdnom prvostupňovom konaní a ani v súdnom druhostupňovom odvolacom konaní. Podľa názoru odvolacieho súdu krajský súd ako aj správne orgány oboch stupňov správne vyhodnotili skutkový stav a správne aplikovali príslušné ustanovenia zákona o premávke na pozemných komunikáciách a zákon o priestupkoch.

Na základe uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky potvrdil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 6 S 69/2006-28 zo dňa 31. mája 2007 ako vecne správny (§ 219 Občianskeho súdneho poriadku).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol v zmysle ustanovení § 224 ods. 1 v spojení § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, keď neúspešnému žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal a žalovanému v tomto konaní náhrada trov konania neprináleží.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 1. augusta 2008

**JUDr. Jana Henčeková, PhD., v. r.**  
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:  
Nikoleta Adamovičová